

for Forhandling ved anden Behandling, og de bleve i Finansudvalget mellem anden og tredje Behandling tagne op til Konference med den daværende Finansminister, og nogle enkelte af dem bleve tagne med ved tredje Behandling. At de andre ikke bleve tagne med, laa for nogles Vedkommende i, at man overhovedet her i Tinget ikke vilde tage dem med, og for andres i, at man fandt, at, skønt Forslagene i og for sig kunde være gode nok og saadanne, som man fra Folketingets Side ved anden Lejlighed havde stemt for, var det Forslag, som ikke hørte hjemme paa denne Lov, og Forslag, som ikke burde vedtages, uden at man samtidig blev enig om alle de andre Punkter paa den kommunale Beskatningslov, om hvilken der den Gang ikke forelaa nogen Mulighed for eller Udsigt til at blive enig.

Det ærede Medlem for Fredericia (Ousen) udtalte meget stærkt, at der var ingen Forskel mellem de Udtalelser, der vare fremkomne fra de ærede Medlemmer for Skive (Dalsgaard) og for Æbeltoft (Neergaard). Jeg tror, at enhver, som her i Salen har hørt disse to ærede Medlemmer udtale sig, vilde straks have været opmærksomme paa, at der var en meget væsentlig Forskel paa deres Udtalelser. Det var øjensynligt, at medens det ærede Medlem for Æbeltoft fuldstændig havde forsonet sig med Kommissionens Forslag og var rede til at følge dem til den sidste Ende, var det ærede Medlem for Skive paa ingen Maade forsonet med dem og var navnlig imod det ene Forslag, Kommunalskatteloven, selv om han ikke vilde gaa saa vidt at stille Ændringsforslag til den. Jeg har efterlæst i Rigsdagstidenden, hvorledes dette Forhold var, og jeg vil henvise ærede Medlemmer til ogsaa at læse efter i Rigsdagstidende, og da skulle de meget let se, at der er en meget væsentlig Forskel mellem den Maade, hvorpaa disse to ærede Medlemmer have udtalt sig. Nu lød det jo meget lovende, hvad det ærede Medlem for Fredericia sagde i Begyndelsen, og hvis det ærede Medlem havde standset, da han omtrent var kommen midt i sin Tale, vilde jeg godt kunne erklære mig fuldt ud tilfreds med hans Udtalelser om den Holdning, som hans Parti fremtidig vilde indtage. Men hele den sidste Del af det ærede Medlems Tale var en saa uvillig og modvillig Kritik af Kommunalskatteloven, at jeg deri kun ser en Stadfæstelse af min Frygt for, at hint Parti eller i alt Fald Medlemmer af hint Parti kunde, hvis Lejligheden under den fortsatte Forhandling

gaves, komme til at stille sig imod den Behandlingsmaade, som Flertallet her i Salen og Flertallet blandt Forslagsstillerne vilde finde hensigtsmæssig og nødvendig for at føre den samlede Skattereform igennem. I den Henseende er det paa ingen Maade nok, at det ærede Medlem siger, at han og hans Meningsfæller ikke vilde stille Ændringsforslag, thi dette udelukker dem jo ikke fra at stemme for Ændringsforslag, som mulig blive stillede fra anden Side, og det, som jeg der frygter for, og hvor det ærede Medlems Udtalelse stadfæstede min Frygt, er, at det kunde tænkes, at Medlemmer af dette Parti, naar man fra anden Side begyndte at løse og pille ved det Baand, som binder hele Reformen sammen, nemlig Kommunalskatteloven, da kunde finde det rigtigt at yde saadanne Løsningsbestræbelser Bistand og derved bidrage til, at det hele faldt fra hinanden. Hvis det ærede Medlem kunde berolige mig i denne Henseende, vilde jeg anse det for at være overmaade tilfredsstillende.

Det ærede Medlem for Vonsild (Jessen) spurgte, hvorledes det kunde antages at stille sig for Skatteyderne i de 8 tidligere sløvigske Sogne, om de ikke ved denne Lejlighed kunde blive fri for den Jordebogsafgift, som er paalagt deres Ejendomme. Det forekommer mig, at der her er to forskellige Spørgsmaal. Det ene er, om de ved Skatteoverførelsen kunne faa deres Jordebogsafgift tagen med i Beregning som en Faktor, der kunde bevirke, at der til deres Sogne blev overført en større Part af Skatterne, end der vilde blive efter Hartkorn. Det vilde vistnok være urigtigt under nogen som helst Omstændighed at gaa ind derpaa, thi deres Hartkornsskatter ere netop fastsatte i Overensstemmelse med Hartkornsskatterne i den øvrige Del af Landet. Jeg kan ikke se, hvorledes de paa nogen Maade kunne i disse Sogne have Føje til at forlange, at der ved Fastsættelsen af det Beløb, der overføres til dem, skulde anvendes en anden Maalestok end den, der anvendes i hele det øvrige Land. Det andet Spørgsmaal, som ligger deri, er, om mulig disse Jordebogsafgifter paahvile de paagældende Ejendomme med Urette. Det er et Spørgsmaal, som har været undersøgt og maa have været undersøgt i 1867, før Skatteforholdene derovre bleve ordnede ved Lov, og jeg antager, at naar man den Gang kom til det Resultat, at man ikke kunde fritage dem for disse Jordebogsafgifter, vilde det være vanskeligt nu at fremskaffe saadanne Oplysninger, som kunde føre til